

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMNÍHO PROJEKTU FA ČVUT 2018/19 M A T Ě J E Š E B K A

Matěj Šebek s námi začínal vynikajícím projektem lázní v Šumperku. Pro Smíchovský projekt si vybral ve škole mnohokrát vyzkoušenou proluku ve špičce ulic V Botanice a Matoušovy, v pokračování uliční fronty Štefánikovy, na který následně zpracoval a obhájil bakalářský projekt. V magisterském stupni se nám ztratil, využil možnosti, které škola nabízí a vyzkoušel ateliery kolegů, aby se vrátil na diplomní projekt. Rozhodl se absolvovat projekt bez předchozího semestru diplomního semináře, o to víc zapracoval na přípravě v průběhu letních prázdnin. Dopředu věděl, že bude pracovat na domácí půdě, v rodném městě s vědomím, co Jindřichův Hradec postrádá. Svůj výzkum zakončil přesvědčivým zdůvodněním potřeby divadelní scény pro hostující soubory i výběrem lokality a skicou zastavění nejbližšího okolí.

Vybral si tedy “brownfield” klášterní zahrady v bezprostředním vztahu s centrem města. Jeho zadání je divadlo, částečně suplující i funkci společenského domu, původní františkánská klášterní zahrada, sloužící jako hlavní pěší osa propojující sever města s centrem, zdevastovaná jak za komunismu, tak ještě brutálněji “znesvěcená” záchytným parkovištěm z roku 2014 je tématem stejně naléhavým

Zprávu ke svému projektu uvádí heslem **klášterní zahrada s novou dramaturgií v rámci starého řádu** *S klášterní zahradou se musí něco stát. Obě otázky, zda v zahradě stavět, nebo zda hledat její novou podobu méně invazivní cestou, jsou dle mého soudu legitimní. Chci být architektem, navrhuji dům. Dědictví klášterní architektury považuji za vysoce kulturní, je tedy třeba s ním kulturně zacházet.* Matěj se tedy rozhodl, a dle nás správně, nevracet zahradu dnes již nefunkčnímu klášteru, nechat ji městu, ponechat a podpořit vydržený pěší tah a doplnit divadlo v diagonálním kvadrantu vůči hmotě kláštera.

Od prvního dne práce na projektu precizuje program divadla tak, aby odpovídal na různorodé požadavky hostujících divadelních souborů i flexibilní kulturní využití. Geometrie historických podob klášterní zahrady samozřejmě ovlivňuje pozici a formu navrhovaných objemů divadla. Za zdí klášterní zahrady vytváří nový kulturní svět, Nové divadlo a jeho svět „za zdí“ s jasnými vazbami na město, které je obklopuje a krajinu na město navazující.

Výsledkem je precizně zformulovaný program divadla s potřebnou variabilitou sálu i hlediště, dokumentovanou v přesvědčivých schématech, podrobně zkonzultovaná technologie, potřebné provozní zázemí. Architektura divadla je tedy zdokumentována beze zbytku, z tohoto pohledu je možná škoda, že již nezbyl čas na stejnou péči věnovanou obnově zahrady a zůstalo tak pouze u schematického náznaku..

Matěj Šebek ve svém diplomním projektu předvedl práci profesionálně přesně vedenou jak v obsahu, tak v termínech! Bez jakýchkoli pochybností ho navrhuji komisi k přijetí a hodnotím A výborný